

Tiskaři svatých obrázků v Praze

Jan (Ignác) František Marouschek (1777–1843)

Působil v letech 1820 až 1843.

Josef Rattay

Působil ve 20. letech 19. století.

Václav Morak (1818–1886)

Od roku 1834 byl činný, vlastní tiskárnu mědirytin měl od roku 1859.

Josef Koppe (1813–1881)

V roce 1835 získal povolení k provozu vlastní dílny pro rytí skla a drahokamů. Technický novátor svatých obrázků, kdy rytiny do skla vyléval želatinou a tento podklad lepil na tištěné bronzové obrázky. Z jeho produkce pocházejí plastické, ručně kolorované „pozlátkové“ obrázky s raženou krajkovou bordurou. Jeho syn *Alexander Leopold Koppe* pokračoval v rodinné tradici.

Vincenc (Václav) Lhotzký (1789/1790 –1859)

Byl činný v letech 1823 až 1851.

František Baudisch (1797–1864)

Od roku 1840 měl tiskárnu mědirytin.

Josef Hora (1811–1875)

Byl spolupracovníkem tiskárny mědirytin *Dominika Mauliniho*. Od roku 1841 byl samostatným. V roce 1872 získal litografickou koncesi a soustředil se na výrobu svatých obrázků přenášených z ocelorytiny na litografický kámen, často s krajkovým orámováním. Od roku 1874 v podniku pokračoval jeho syn *Dominik Hora (1843–1916)*, který tiskl chromolitografii.

Josef Kopetzky (Kopecky) (1804–1851/1852)

Vlastní tiskárnu měl od roku 1828, zaměřil se na ručně kolorovanou devoční grafiku. Po jeho smrti závod vedla jeho žena *Ludmila (1803–1858)*.

Jan Spurný (1788–1859)

Knihtiskařskou koncesi měl od roku 1828. Po jeho smrti vedla závod jeho žena *Kateřina* (1823–1885) spolu s faktorem, později (1863) novým manželem *Josefem Janů* (1838–1906). Od 80. let 19. století byl spolujednatel podniku syn *Julius Janů* (1864).

Bedřich Stýblo (1817–1891)

Od roku 1847 vydával náboženskou literaturu. Od roku 1854 měl nakladatelskou koncesi, 1861 knihtiskařskou a od roku 1862 knihkupeckou. Měl syny: *Jaroslav* (1849–1887), *Adolf* (1848–1907), *Václav* (1869–1942).

Zikmund Rudl (1802–1864)

Bratr *Josefa Jana Rudla*, činný od roku 1828. Jeho syn *Zikmund Karel Rudl* (1829–1879) získal povolení k provozování tiskárny mědirytin v roce 1855.

Josef Rudl (1792–1864)

Činný od roku 1822. Měl syny: *Josef Rudl ml.* (1841–1917) a *Edvard Josef* (1819–1855), který byl mědirytcem.

Josef Battmann (1807–1843)

V letech 1836 až 1843 měl mědirytecskou dílnu.

Dominik Maulini st. (1787–1863)

Vyráběl ručně kolorované, zlacené a lakované svaté obrázky. Od roku 1840 byl v závodě jeho syn *František* (1816–1857). V roce 1852 získal koncesi na provoz litografické dílny. V závodě byli zaměstnání jeho synové *Jan* (1821–1839) a *Edvard* (1835–1878).

Martin Hegenwald (1797–1864)

Od roku 1842 měl tiskárnu mědirytin. Po jeho smrti závod vedla jeho žena *Kateřina* (1797–1873). Tiskl také ocelorytiny s krajkovou bordurou.

Václav Hoffmann (1782–1858)

V roce 1819 získal koncesi na tisk mědirytin. Po jeho smrti vedl tiskárnu jménem dědiců mědirytec *Václav Želisko*. Od roku 1819 působil v Praze jako tiskař mědirytin jeho mladší bratr *František* (1784–1856). Tiskárna fungovala do roku 1859.

Antonín Liebzeit (1796–1837)

Byl činný od roku 1826. Po jeho smrti vedla závod jeho žena *Franziska* (1798), a to až do roku 1839. Provoz závodu pak zajišťoval jejich syn *Josef* (1824).

Jan Pachmayer (1778–1832)

Svaté obrázky vyráběl technikou mědirytu a litografie („Prag bei Joh. Pachmayer“). Dělal také sklapovací obrázky (pod vyobrazením květin – tzv. květomluva se skrývala postava světce nebo vyobrazení milostné sochy). Podnik zaniká k roku 1832.

Petr Bohmann (?1768–1817)

V letech 1806 až 1813 působil v Rumburku a v letech 1815 až 1817 byl činný v Praze. Po roce 1817 v tradici pokračovala jeho dcera *Terezie Mitterbacherová* a jeho syn *Karel Antonín Bohmann* (1806–1853), a to pod jménem *Peter Bohmanns Erben* až do roku 1843. Od roku 1824 spolupracoval s Antonínem Machkem. Vedle svatých obrázků vyráběl větší vyobrazení světců a biblických scén.

Řehoř Balzer (1751–1824)

Byl mladším bratrem mědirytce *Jana Jiřího Balzera* (1736–1799). Od roku 1771 byl činný v Praze. Po smrti *Kateřiny Balzerové* v roce 1816 převzal vedení rodinné firmy. Koncesi získal v roce 1818. Po smrti Řehoře převzala podnik jeho manželka *Veronika* (1793–1851). V letech 1829 až 1830 vystupoval jako majitelem firmy syn *Veroniky* a Řehoře *Jan*.